

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău, judecător A. Catană

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători A. Bostan, V. Negru, A. Pahopol

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul mun. Chișinău împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, prin care a fost admisă cererea de apel a Consiliului mun. Chișinău și modificată hotărârea Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Pavlovici Vladimir către Consiliul mun. Chișinău cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată și a taxei de stat,

c o n s t a t ă :

La 17.08.2016, reclamantul Vladimir Pavlovici s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului mun. Chișinău și Guvernului RM, prin care a solicitat încasarea sumei de 7 740 de lei cu titlu de taxă de stat și a sumei de 232,20 lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că, prin hotărârea Judecătoria Buiucani din 24.12.2004, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14.04.2005 și decizia Curții Supreme de Justiție din 07.12.2005, Consiliul mun. Chișinău a fost obligat să-i restituie imobilul din XXXXXX, cu suprafața totală de 464,71 m.p., compus din literele „A”, „E”, „B”, „Bl”, în baza Legii nr. 1225 din 08.12.1992 privind reabilitarea victimelor represiunilor politice, însă în decurs de 6 ani hotărârea instanței judecătorești nu a fost executată.

În legătură cu neexecutarea hotărârii Judecătoria Buiucani din 24.12.2004, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Consiliul mun. Chișinău, solicitând încasarea prejudiciului material. Ulterior, prin hotărârea Judecătoria Centru din 21.06.2013, acțiunea lui Vladimir Pavlovici către Consiliul mun. Chișinău și Guvernul RM privind recuperarea prejudiciului material a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10.11.2011 a fost respins apelul declarat de Vladimir Pavlovici cu menținerea hotărârii primei instanțe.

Prin decizia CSJ din 26.02.2014, a fost admis recursul declarat de Vladimir Pavlovici, s-a casat decizia Curții de Apel Chișinău din 10.11.2009 și hotărârea Judecătoriei Centru din 21.06.2013, fiind emisă o nouă hotărâre de admitere a acțiunii lui Vladimir Pavlovici către Consiliul mun. Chișinău și Guvernul RM privind repararea prejudiciului material. S-a încasat de la Consiliul mun. Chișinău în beneficiul lui Vladimir Pavlovici prejudiciul material în mărime de XXXXX de lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016 a fost admisă integral acțiunea lui Vladimir Pavlovici: s-a încasat din contul Consiliului mun. Chișinău în folosul lui Vladimir Pavlovici suma de XXXX lei cu titlu de taxă de stat achitată la depunerea recursului și suma de XXXX de lei cu titlu de cheltuieli de judecată achitată în cadrul examinării pricinii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2017, a fost admisă cererea de apel a Consiliului mun. Chișinău și modificată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 21 decembrie 2016, micșorând suma încasată cu titlu de cheltuieli de judecată de la suma de XXXX de lei la suma de XXXX de lei.

La 30.08.2017, Consiliul mun. Chișinău a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei enunțate și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a pretențiilor reclamantului.

În motivarea recursului a indicat că decizia pronunțată contravine normelor dreptului material și procesual, iar la examinarea cauzei nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

La 09.11.2017, Pavlovici Vladimir a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Consiliul mun. Chișinău, ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării

recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Consiliul mun. Chișinău.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas